

Gozdarska smučarska tekmovanja v letu 2017

Alpe- Adria Soriška planina 2017

Za organizacijo tradicionalnega tekmovanja smučarjev - gozdarjev sosednjih držav smo bili letos zadolženi mi. Odločili smo se za Sorico oz. smučišče Soriško planino. Tudi izbrani termin, 10. do 13. februarja, naj bi zagotovil dobre snežne razmere.

Izkazalo se je, da smo imeli pri izbiri kraja in datuma prireditve srečno roko. Neugodne vremenske razmere, deževje in visoke temperature so povzročale kar veliko skrbi. Vse smo pripravili in imeli tudi nekaj sreče, saj je na Soriški planini zapadlo dovolj snega, čeprav je še na Sorici deževalo.

Uspešno izvedbo prireditve so zagotovili vsi, ki so bili zadolženi za posamezne dele prireditve. Naša ideja je bila, da bomo skušali dodati še dodatne vsebine. Zato smo v petek zvečer po končani tekmi štafet pripravili predstavitev gozdarstva oz. ZGS in tudi podjetje SiDG. Sproščeno druženje se je ob prigrizku in pijači nadaljevalo kar dolgo v večer. Program smo podaljšali še na nedeljo in udeležencem ponudili sprehod (tek) s smučmi po zasneženi Pokljuki. Janja Lukanc nas je pospremila na delu »njene« KE in še polepšala že tako lepe vtise. Še posebno na zaključku na Mrzlem studencu.

Uradni sobotni zaključek je bil v dvorani na Sorici, ko so prisotni uživali v prijetnem vzdušju.

Izvedbo tekem smo zaupali ŠD Domel iz Železnikov, ki so skupaj z delavci smučišča na Soriški

planini korektno in brez napak pripravili proge, izmerili rezultate in nam že takoj po zaključku tekmovanj natisnili rezultate.

V Gostilni Macesen na Sorici so nas zelo gostoljubno sprejeli in smo se počutili kot doma. Zahvala tudi njim.

Še posebno pomembno je bilo dejstvo, da smo ekipno zmago osvojili z veliko prednostjo. To ni bila le zasluga domačega terena. Naša ekipa je bila tudi najštevilčnejša, čeprav je manjkalo kar nekaj rednih udeležencev in »zbiralcev« medalj.

Torej je tekmovanje Alpe- Adria 2017 uspešno »pod streho«. Uspešno smo uravnotežili tekmovalni, strokovni in družabni del. Tudi če na vse skupaj pogledam skozi oči organizatorja, je bilo vse, kot smo načrtovali.

Slabša od pričakovanj je bila le udeležba. Čeprav smo datum poslali vsem kar precej časa vnaprej, se na povabilo niso odzvali kolegi iz Avstrije (Koroška). Manj je bilo tudi Južnih Tirolcev.

Vsekakor se lahko vprašamo, kako naprej. Podobno velja tudi za slovenske tekme in še marsikaj v našem gozdarstvu. Vendar je to že druga zgodba ...

Na koncu še zahvala vsem, ki so pomagali in vsak po svoje prispevali k dobri izvedbi, predvsem ZGS, SiDG in ZGD, od kolegov pa predvsem Matiji Medičevcu za pomoč pri organizaciji.

Hvala tudi podjetju Intersocs iz Kočevja; njihove nogavice nas še vedno grejejo.

Slika 1: Tekma štafet v snežnem metežu (foto: O. Vlaonić)

Slika 2: Razglasitev rezultatov ekip – zmaga Slovenije (foto: O. Vlaonić)

49. EFNS – Madona 2017

Latvija je zelo daleč na vzhodu Evrope. To smo spoznali že, ko smo razmišljali, kako priti do tja. Nekateri so izbrali letalo: z enim od poceni ponudnikov do Rige in potem z najetim prevozom še 170 km do Madone, kjer so latvijski gozdarji pripravili 49. EFNS. Večja skupina nas je najela kombi in potem zdržala 1800 km ali 25 ur vožnje preko štirih držav. Kar kritizirajte EU: mi smo v praksi preverili Evropo (še) brez meja. Vso pot se nismo ustavili na nobeni meji.

Najbolj zagnani kolegi - tekači so naredili kar turnejo: najprej so odtekli znani maraton na Češkem, nato so ves teden tekmovali v Madoni in potem pot podaljšali še v Estonijo na Tartu maraton.

Kot je že v navadi, so organizatorji v programu EFNS pripravili pester izbor strokovnih in tudi turističnih ekskurzij. Vse so bile zanimive in dobro izpeljane.

Tekmovalni del je bil vrhunsko pripravljen in izpeljan. Najbrž tako dobro še nikoli ni bilo. Rezultati so bili izobešeni takoj, vse je bilo mogoče spremljati v živo na spletu. Tudi neugodne snežne razmere niso pokvarile vtisa. Kot že nekajkrat v zadnjih letih je organizatorje rešil umeten sneg. Dejstvo je, da brez tega ne gre niti visoko na severu

Evrope (Finska, Norveška), visoko v švicarskih Alpah (Lenzerheide) ali daleč na vzhodu Evrope (Latvija).

Latvijci so vsem prejšnjim in tudi prihodnjim organizatorjem pokazali, kako se pripravi zanimiv in družaben zaključni večer. Najbrž se je ob tem marsikdo malo zamislil, tudi prireditelji jubilejnega, 50. EFNS, ki bo od 28. 1. do 3. 2. 2018 v Antholzu na Južnem Tirolskem (Italija).

Pa še to. Skupaj nas je bilo iz Slovenije 21. Dosegli smo kar nekaj dobrih rezultatov. Najstarejši v naši ekipi, Tone Prelesnik, je ponovno stal na stopničkih, osvojil je bronasto medaljo, najmlajši, Matej Kordež, pa je prejel priznanje za šesto mesto. Drugi smo tako kot vedno razmišljali, kako bo drugo leto boljše.

Rezultate in obsežno fotogalerijo si lahko ogledate na : www.efns.eu! **Hkrati pa povabilo vsem na 50. EFNS v Antholz. Za prijave in informacije se obrnite na janez.konecnik@siol.net. Antholz je zelo blizu.**

Slovenskega gozdarskega smučarskega tekmovanja nismo uspeli pripraviti. Upam, da bo to v letu 2018.

Janez Konečnik

Slika 3: Del slovenske ekipe na zaključku (foto: A. Wieser)